

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116217557
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116217557.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8a, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému I. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. X/XXXX, XXX XX Q., o zaplatenie 4.974,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 08.novembra 2017, č.k. 23Csp/71/2016-42, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec v tejto časti **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 374,53 eur, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 117,69 eur od 26.03.2015 do 24.04.2015, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 113,17 eur od 26.04.2015 do 25.05.2015, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 106,53 eur od 26.05.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.06.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.07.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.08.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.09.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.10.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.11.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 122 eur od 26.12.2015 do 05.01.2016, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 374,53 eur od 22.01.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 74% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, l/ zák.č. 129/2010 Z.z., § 9 ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení od 01.01.2008, § 52 ods. 3, 4, § 54 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 566, § 45 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/99 Z.z.. Zo zmluvy o úvere zo dňa 25.11.2014 mal súd za preukázané, že žalobca Poštová banka, a.s. (právny predchodca žalobcu) uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 5 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach po 122 eur počnúc 10.02.2013. Splátky boli splatné vždy k 25. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola do 25.12.2014 a splatnosť poslednej splátky pripadla na 25.11.2024. V zmluve bola uvedená iba celková výška splátky, pričom nebolo v zmluve rozlíšené aká časť tej ktorej splátky pripadána na istinu a aká na úrok. V zmluve bol dojednaný úrok vo výške 25,90 % ročne. V úverovej zmluve si účastníci dojednali, že ich právne vzťahy sa riadia okrem iného Všeobecnými Obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre úver. Súd prvej inštancie konštatoval, že táto úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2

zák.č. 129/2010 Z.z.. Zistil, že uvedená zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená iba výška, počet a termíny celkovej splátky, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok. V uvedenej súvislosti poukazyval na rozhodovaciu činnosť Krajských súdov SR. Konštatoval, že jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je okrem iného i to, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istiny, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre absenciu jednej z náležitostí vyžadovanej § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, žalobcovi tak nevzniklo právo na úroky a poplatky dohodnuté v zmluve.

Nakoľko predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje sa úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom nato, že je úver bezúročný a bez poplatkov, mal žalobca nárok iba na zaplatenie poskytnutej istiny 5 000 eur. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Teda spotrebiteľ je povinný uhrádzať dojednané splátky v lehotách splatnosti. Ako vyplýva z výpisu z účtu, splátky splatné dňa 25.12.2014, 25.01.2015 a 25.02.2015 boli žalovaným uhradené včas a v celej výške. Zo splátky splatnej dňa 25.03.2015 uhradil dlžník v deň jej splatnosti iba sumu 4,31 eur, to znamená, že so sumou 117,69 bol od 26.03.2015 v omeškaní a to až do vykonania ďalších úhrad, ktorých výška pokryla dlžnú sumu, teda do 24.04.2015, kedy bola uhradená suma 117,69 eur. Zo splátky splatnej dňa 25.04.2015 uhradil dlžník v deň jej splatnosti iba sumu 8,83 eur, to znamená, že so sumou 113,17 eur bol od 26.04.2015 v omeškaní a to až do vykonania ďalších úhrad, ktorých výška pokryla dlžnú sumu, teda do 25.05.2015, kedy bola uhradená suma 129,24 eur, ktorej časť sa započítala na dlžnú sumu 113,17 eur a zvyšná časť 16,07 eur na splátku splatnú dňa 25.05.2015. Zo splátky splatnej dňa 25.05.2015 uhradil tak dlžník v deň jej splatnosti iba sumu 16,07 eur, to znamená že sumou 105,93 eur bol od 26.05.2015 v omeškaní, pričom už ďalšie úhrady nevykonal. Súd dodáva, že spôsob započítania stanovuje kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka v § 566 ods. 2, od ktorého sa nemožno odchyliť v neprospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 OZ), preto sa pri čiastočnom plnení započítava platba na istinu a až potom na úroky. Nakoľko žalovaný bol v omeškaní so splátkou splatnou už v mesiaci máj a nakoľko nevykonal žiadne ďalšie úhrady aj neskôr splatných splátok, vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžných súm s upozornením, že v prípade ich neuhradenia vyhlási predčasnú splatnosť dojednanú v bode 6.8 Obchodných podmienok pre úver. Predmetná výzva bola daná na prepravu dňa 10.12.2015 a nebola žalovaným prevzatá, preto v súlade s bodom 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok sa výzva považuje za doručení žalovanému 10. deň po odoslaní, t.j. 20.12.2015. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil vyhlásil žalobca výzvou na úhradu dlžnej sumy predčasnú splatnosť dňom 05.01.2016, čím využil svoje oprávnenie dojednané v bode 6.8 Obchodných podmienok pre úver, ktoré je v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Predmetná výzva bola daná na prepravu dňa 07.01.2016 a nebola žalovaným prevzatá, preto v súlade s bodom 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok sa výzva považuje za doručení žalovanému 10. deň po odoslaní t.j. 17.01.2016. Súd prvej inštancie dodal, že nakoľko vyhlásenie predčasnej splatnosti je právny úkon a zároveň i prejav vôle žalobcu, nemohli účinky predčasnej splatnosti v zmysle § 45 ods. 1 OZ nastať skôr ako tento prejav došiel žalovanému, teda nemohli nastať dňa 05.01.2016, ale až dňa 17.01.2016. Nakoľko žalovaný uhradil z poskytnutej sumy 5 000 eur iba sumu 625,47 eur, predstavuje doteraz nesplatená časť istiny sumu 4 374,53 eur, ktorú je povinný v zmysle § 497 ObZ žalovaný vrátiť, preto ho súd prvej inštancie zaviazal na splnenie tejto povinnosti. Nakoľko úver považoval za bezúročný a bez poplatkov súd prvej inštancie žalobu v časti poplatkov vo výške 49,65 eur v časti kapitalizovaného zmluvného úroku a v časti zmluvného úroku 25,90% ročne zo sumy 4. 974,78 eur od 06.01.2016 do zaplatenia zamietol. Ďalej uviedol, že žalobca si takto uplatnil v sume 890,15 eur kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý vznikol do dňa 05.01.2016, ktorý žalobca považoval za moment vyhlásenia predčasnej splatnosti. Nakoľko žalovaný bol povinný hradiť splátky v lehote splatnosti, priznal mu aj 5,05% ročný úrok z omeškania, za omeškanie s jednotlivými splátkami, ktoré neboli uhradené včas až do dňa 05.01.2016 teda zo splátok, ktoré sa stali splatné od 20.03.2015 do 20.12.2015, do zosplatenia. Úrok z omeškania priznal dňom nasledujúcim po splatnosti týchto splátok, nakoľko neuhradením jednotlivých splátok v dobe splatnosti sa dostal žalovaný do omeškania. So splátkou splatnou dňa 25.03.2015 bol žalobca v omeškaní v sume 117,69 eur od 26.03.2015 do 24.04.2015. So splátkou splatnou dňa 25.04.2015 bol žalobca v omeškaní

v sume 113,17 eur od 26.04.2015 do 25.05.2015. So splátkou splatnou dňa 25.05.2015 je žalobca v omeškaní v sume 106,53 eur od 26.05.2015 doteraz, ale nakoľko žalobca žiadal kapitalizovaný úrok do 05.01.2016, súd mu ho priznal do tohto dátumu. So splátkami splatnými dňa 25.05.2015, 25.06.2015, 25.07.2015, 25.08.2015, 25.09.2015, 25.10.2015, 25.11.2015 a 25.12.2015 každá v sume 122 eur bol žalovaný v omeškaní deň nasledujúci po ich splatnosti (26. deň mesiaca) doteraz, ale nakoľko žalobca žiadal kapitalizovaný úrok do 05.01.2016, súd prvej inštancie mu ho priznal do tohto dátumu od prvého dňa omeškania s týmito splátkami. Nekapitalizovaný úrok z omeškania žiadal žalobca od 22.01.2016. Nakoľko predčasná splatnosť nastala dňa 17.01.2016, bol žalovaný v omeškaní s celou dlžnou istinou nasledujúcim dňom, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania až od dňa 22.01.2016, nakoľko až od tohto dňa ho žalobca požaduje, zo sumy dlžnej istiny 4 374,53 eur a v sadzbe požadovanej žalobcom (5,05% ročne), nakoľko tá sa rovná výške výšku stanovenej zákonom a v prevyšujúcej výške súd žalobu zamietol, nakoľko žalovaný je povinný vrátiť iba istinu, teda nie je žalobcovi dlžný iné čiastky. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP. Uviedol, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy istiny a poplatkov vo výške 5 024,43 eur s príslušenstvom, pričom súd žalobcovi priznal sumu 4 374,53 eur. Žalobca tak bol úspešný v sume 4 181,91 eur, čo predstavuje 87% z uplatneného nároku a neúspešný v sume 649,90 €, čo predstavuje 13%. Čistý úspech žalobcu tak dosiahol úspechu žalobcu bol 74 % (87%-13%), a preto žalobcovi patrí vo vzťahu k žalovanému náhrada trov konania v miere 74%. O výške náhrady trov rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 h/ CSP). Záver súdu o absencii rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky považoval za nesprávny a potrebu sankcionovania úveru bezúročnosťou za nesprávny a neprimeraný. Uviedol, že požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivej splátky v členení na istinu, úroky a poplatky nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/EHS. S poukazom na ust. § 11, § 9 ods. 2 písm. k/, ods. 3 zák.č. 129/2010 Z.z. predmetná zmluva obsahuje požadované náležitosti. Tento záver potvrdzuje rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.09.2012, sp.zn. 17Co/151/2012, Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 13Co/111/2014 a sp.zn. 11Co/39/2016 ako i rozhodnutie Súdneho dvora vo veci č. C- 42/15 Home Credit Slovakia. Žalovaný poznal výšku úveru, výšku celkových nákladov, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok, výšku zmluvného úroku, termín konečnej splatnosti úveru, výšku RPMN banky. Žalobca tak presne vedel, koľko z toho, čo zaplatí, prípadne na príslušenstvo (nakoľko bolo vyjadrené celkovou výškou nákladov). Žalobca nemohol mať žiadne pochybnosti o výške svojho záväzku. Zmluvné vyjadrenie je dokonca aj v súlade s výkladom podľa dôvodovej správy zákona, je teda dôvodné skonštatovať, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť. Zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ je zo zmluvy možné identifikovať dátumy splátok. Zmluva taktiež nemusí vo forme amortizačnej tabuľky presňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny, úroku, poplatku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. zmenil prvoinštančné rozhodnutie a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu a dôvodov podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.374,53 eur s prísl. odvolaním nebol napadnutý, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne konštatoval, že uzatvorená zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka a správne dospel k záveru, že je na mieste aplikovať Zákon o spotrebiteľskom úvere. Správne potom preskúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa uvedeného zákona. Zamietavú časť rozhodnutia založil súd prvej inštancie na použitie ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa uvedeného ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom

s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Inak veriteľ nemá právo na úroky a poplatky za úver (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák.č. 129/2010 Z.z.).

6. Súdna prax nebola pri aplikácii uvedeného ustanovenia donedávna jednotná. Rozhodnutie NS SR zo dňa 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo 146/2017 však prijalo záver, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej, ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Zamietnutie žaloby z uvedeného dôvodu potom nie je v súlade s uvedeným záverom NS SR.

7. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. apríla 2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2017 sp. zn. 7Co/266/2017 v potvrdzujúcom výroku vychádzajúcom z bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a v odôvodnení o.i. uviedol: „Vychádzajúc z účelu Smernice (Smernica 2008/48/ES), právnych záverov vyjadrených v Rozsudku (Súdneho dvora C-42/2015), účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov dovolací súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku Súdneho dvora C-42/2015. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.“ „Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.“

8. Podľa čl. II. ods. 12 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

9. Odvolací súd v súlade s princípom právnej istoty vyjadreným v citovanom článku II. CSP s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 a sp. zn. 3Cdo/56/2018, v ktorých najvyššia súdna autorita vykonala výklad rozhodného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., dospel k záveru, že v predmetnom spore posúdenom na základe rovnakých ustanovení zákona, avšak interpretovaných inak ako vo vyššie citovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, neboli dané súdom prvej inštancie posudzované dôvody opodstatňujúce záver, že žalobcom žalovanému poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Uvedená skutočnosť nemohla mať za následok iné ako zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a podľa § 391 ods. 1 CSP mu spor v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť právny vzťah medzi sporovými stranami s prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam, pred novým rozhodnutím vo veci bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s procesnými návrhmi strán sporu, rozhodujúce skutočnosti vyhodnotí

podľa zásad uvedených v ust. § 191 ods. 1 CSP, pričom sa vysporiada so všetkými námietkami produkovanými stranami a tiež uvedenými v odvolaní a vo veci opätovne rozhodne.

13. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).